

[View the original article](#)

فراتر از خبر

پس از جان سالم به در بردن از اعدام، چه سرنوشتی در انتظار کریستا پایک است؟

راديو فردا

۱۴۰۵/مهر/۱۰

کریستا پایک، زندانی محکوم به اعدام، هنگام ورود به دادگاهی در نشویل ایالت تنسی، دسامبر ۲۰۰۷

کریستا پایک قرار بود چهارشنبه‌شب، هشتم مهر، با تزریق ماده‌ای کشنده در ایالت تنسی آمریکا اعدام شود؛ اما پس از دریافت دو دوز از داروی اعدام همچنان زنده ماند و سرانجام با آمبولانس از زندان به بیمارستان منتقل شد.

یک روز بعد، وکلای این زن ۵۰ ساله اعلام کردند وضعیت او وخیمی است و در بیمارستانی در نشویل «برای نجات جان» تحت مراقبت‌های پزشکی قرار دارد.

اما جان سالم به در بردن از اجرای حکم یک پرسش کم‌سابقه را مطرح کرده است: اکنون چه اتفاقی برای کریستا پایک می‌افتد و آیا ایالت تنسی می‌تواند بار دیگر برای اعدام او اقدام کند؟

پاسخ کوتاه این است که حکم اعدام او همچنان پابرجاست.

ناکامی در اجرای یک حکم اعدام در قوانین آمریکا به خودی خود باعث لغو حکم یا تبدیل آن به حبس ابد نمی‌شود. با این حال، مجوز اجرای حکم پایک در نیمه‌شب چهارشنبه منقضی شد و اگر مقام‌های تنسی تصمیم بگیرند بار دیگر برای اعدام او اقدام کنند، باید از مسیر قضایی تاریخ تازه‌ای برای اجرای حکم تعیین شود.

مقام‌های ایالت تنسی هنوز نگفته‌اند که آیا قصد دارند برای دومین بار پایک را اعدام کنند یا نه.

مسئله فوری وضعیت جسمی پایک

پیش از هر تصمیمی، مسئله فوری وضعیت جسمی پایک است.

رندال اسپایوی، یکی از وکلای او که شاهد اجرای ناموفق حکم بود، روز پنج‌شنبه ۹ مهر گفت اطلاعات زیادی درباره چشم‌انداز وضعیت سلامتی موکلش در دست نیست، اما تأکید کرد که او زنده است و برای نجات جان‌ش مراقبت‌های پزشکی است.

یک پزشک متخصص که با تیم حقوقی پایک همکاری می‌کند نیز گفته است احتمال دارد او در نتیجه این اتفاق دچار آسیب مغزی شده باشد، هرچند تاکنون گزارشی قطعی درباره پیامدهای جسمی اجرای ناموفق حکم منتشر نشده است.

به گفته وکلای پایک، مأموران زندان دو دوز «پنتوباریتال»، یک داروی قوی از گروه باربیتورات‌ها، به او تزریق کردند.

مشکل در اجرای اعدام با تزریق کشنده در آمریکا بی‌سابقه نیست، اما معمولاً مأموران در پیدا کردن رگ مناسب یا برقراری مسیر تزریق با مشکل روبه‌رو می‌شوند.

آنچه پرونده پایک را استثنایی کرده این است که ظاهراً دارو در هر دو مرحله وارد بدن او شده، اما باعث مرگش نشده است.

مرکز اطلاعات مجازات اعدام در واشینگتن می‌گوید تا جایی که مشخص است، پایک نخستین فردی است که پس از تزریق داروهای اعدام به بدنش از اجرای حکم جان سالم به در برده است.

رابین ماهر، مدیر این مرکز، این رویداد را متفاوت از تمام موارد شناخته‌شده اجرای ناموفق حکم اعدام در تاریخ معاصر آمریکا توصیف کرده است.

«احساس می‌کنم دستم در حال انفجار است»

به گفته وکلای پایک، پس از تزریق دوم، دست راست او تغییر رنگ داد و در محل تزریق تاول‌هایی ایجاد شد.

او همچنین از درد شدید شکایت کرد و گفت احساس می‌کند دستش «در حال منفجر شدن» است.

وکلای او احتمال می‌دهند دارو به جای ورود مستقیم به جریان خون، وارد بافت دست شده باشد.

پایک به یک اختلال خونی مبتلاست و وکلایش پیش از اجرای حکم هشدار داده بودند که این وضعیت ممکن است تزریق کشنده را با مشکل مواجه کند.

آن‌ها پیشتر از ایالت خواسته بودند روش دیگری برای اجرای حکم، از جمله تیرباران یا حلق‌آویز کردن، در نظر گرفته شود؛ درخواستی که پذیرفته نشد.

با وجود اتفاقات داخل اتاق اعدام، وکلای پایک می‌گویند او در طول مراحل اجرای حکم آرام بود و با مأموران همکاری می‌کرد.

به گفته اسپایوی، حدود یک ساعت برای برقراری مسیرهای تزریق وقت صرف شد و پایک حتی به مأموران پیشنهاد می‌کرد برای دسترسی بهتر به رگ‌هایش سوزن را در چه نقاطی امتحان کنند.

اسپایوی گفت او حتی پس از نخستین تزریق نیز با مشاور معنوی خود و مأموران اعدام صحبت می‌کرد.

آیا ممکن است دوباره اعدام شود؟

از نظر حقوقی، سابقه تلاش دوباره برای اعدام زندانیانی که از نخستین اجرای حکم جان سالم به در برده‌اند، وجود دارد.

یکی از نمونه‌های اخیر کنت یوجین اسمیت در ایالت آلاباما است. مأموران در سال ۲۰۲۲ به دلیل ناتوانی در یافتن رگ مناسب نتوانستند حکم اعدام او را با تزریق کشنده اجرا کنند.

اسمیت پس از آن علیه تلاش دوباره برای اعدامش شکایت کرد، اما موفق نشد و سرانجام در ژانویه ۲۰۲۴ با روش خفگی با نیتروژن اعدام شد.

در خود تنسی نیز اجرای حکم تونی کاروترز در ماه مه امسال به دلیل ناتوانی مأموران در یافتن رگ مناسب متوقف شد. فرماندار ایالت پس از آن اجرای حکم او را برای یک سال به تعویق انداخت.

اما پرونده پایک یک تفاوت اساسی دارد: در مورد او، دو مرحله تزریق داروی اعدام انجام شده است.

متمم هشتم قانون اساسی آمریکا اعمال مجازات‌های «بی‌رحمانه و غیرمعمول» را ممنوع می‌کند، اما در قوانین آمریکا سازوکاری وجود ندارد که صرفاً به دلیل شکست نخستین تلاش، مانع اجرای دوباره حکم اعدام شود.

با این حال، وکلای پایک می‌توانند با استناد به آنچه در اتاق اعدام رخ داد، شکایت‌های حقوقی تازه‌ای مطرح کنند.

آن‌ها اکنون خواستار تبدیل حکم اعدام موکل‌شان به حبس ابد شده‌اند و آنچه چهارشنبه شب بر او گذشت را «شکنجه شیمیایی» توصیف کرده‌اند.

توقف اعدام‌ها در تنسی

بیل لی، فرماندار جمهوری‌خواه تنسی که دو روز پیش از اجرای حکم درخواست عفو پایک و تبدیل مجازات او به حبس ابد را رد کرده بود، پس از اجرای ناموفق حکم دستور داد تمام اعدام‌های باقی‌مانده در این ایالت در سال جاری متوقف شوند.

او همچنین دستور یک بررسی مستقل درباره اتفاقات چهارشنبه شب را صادر کرد.

فرماندار تنسی این اتفاق را «تراژدی» و «عمیقاً نگران‌کننده» خواند و گفت مردم این ایالت انتظار دارند اجرای احکام قانونی، مطابق قانون اساسی و به شکلی مؤثر انجام شود.

اداره اصلاح و تربیت تنسی در مقابل اعلام کرده است که مأموران تمام مراحل تعیین شده در دستورالعمل رسمی اجرای اعدام را رعایت کرده‌اند.

بر اساس این دستورالعمل، اگر زندانی پس از نخستین مرحله تزریق نمرده باشد، مجموعه دوم سرنگ‌های حاوی دارو تزریق می‌شود. اما دستورالعمل مشخص نمی‌کند اگر زندانی پس از تزریق مرحله دوم نیز زنده بماند چه باید کرد.

دارویی که منبع آن اعلام نشده است

اجرای ناموفق حکم پایک بار دیگر شیوه استفاده از پنتوباربیتال برای اعدام در آمریکا را زیر سؤال برده است.

تنسی در سال ۲۰۲۴ اجرای اعدام با یک دارو، یعنی پنتوباربیتال، را جایگزین شیوه قبلی خود کرد.

هنوز مشخص نیست دارویی که چهارشنبه شب برای اعدام پایک استفاده شد از کجا تهیه شده است. وکلای او می‌گویند این اطلاعات در اختیار آن‌ها نیز قرار نگرفته بود.

شرکت‌های بزرگ داروسازی به دلیل محدودیت‌های قانونی و سیاست‌های داخلی خود از فروش دارو برای استفاده در اعدام خودداری می‌کنند و همین امر ایالت‌های آمریکا را در تأمین مواد مورد نیاز برای تزریق کشنده با مشکلاتی روبه‌رو کرده است.

کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل نیز پس از اجرای ناموفق حکم پایک بار دیگر خواستار لغو مجازات اعدام در آمریکا شد.

فولکر تورک، رنج جسمی و روانی ناشی از تلاش‌های متعدد و ناموفق برای اجرای اعدام را «نفرت‌انگیز و بی‌رحمانه» توصیف کرد.

قتل در ۱۸ سالگی

کریستا پایک هنگام وقوع جرمی که به صدور حکم اعدام او انجامید ۱۸ سال داشت.

او در ژانویه ۱۹۹۵ همراه با دوست‌پسر ۱۷ ساله‌اش، تاداریل شپ، و فرد دیگری، کالین اسلمر، همکلاسی ۱۹ ساله خود را به منطقه‌ای جنگلی در نزدیکی مرکز آموزش حرفه‌ای محل تحصیل‌شان در نشویل برد.

پایک و شپ به قتل او اعتراف کردند و هر دو به قتل درجه یک محکوم شدند. شپ که هنگام وقوع جرم ۱۷ سال داشت به حبس ابد با امکان آزادی مشروط محکوم شد، اما برای پایک حکم اعدام صادر شد.

وکلای پایک طی سال‌ها استدلال کرده‌اند که هنگام صدور حکم، سابقه آزار شدید جنسی او در دوران کودکی و مشکلات روانی‌اش به اندازه کافی مورد توجه قرار نگرفته است.

دادگاه تجدیدنظر فدرال تنها ساعتی پیش از زمان اولیه اجرای حکم در روز چهارشنبه دستور توقف آن را صادر کرد تا این ادعا بررسی شود، اما دیوان عالی آمریکا ساعاتی بعد این دستور را لغو کرد و اجازه اجرای حکم را داد.

اگر اعدام پایک انجام می‌شد، او نخستین زنی بود که طی بیش از دو قرن در ایالت تنسی اعدام می‌شد.

اکنون، پس از حدود سه دهه حضور در صف اعدام و جان سالم به در بردن از دو مرحله تزریق داروی کشنده، سرنوشت او بار دیگر به وضعیت جسمی‌اش، نتیجه تحقیقات درباره اجرای ناموفق حکم و دور تازه‌ای از نبردهای حقوقی بستگی دارد.

این مطلب بخشی از:

فراتر از خبر

از گوشه و کنار جهان

بایگانی

جهان

© ۲۰۲۶ تمام حقوق این وبسایت، بر اساس مقررات کپی‌رایت، برای رادیو فردا محفوظ است.